KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Bu sayımızda

KILICLARIN GÖLGESİNDE

KARAOĞLAN'IN
YENİ
MACERASI

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

ILÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL, 27 71 34

Biz Bize !..

Sevgili okuyucular,

Şikâyet etmek gibi olmasın, gücünüze gitmesin ama, Karaoğlan'ın bu kadar fazla sevilmesi, aranması beni öyle zor durumlara soktu ki, ne zamandır sizinle bu sayfada yüzyüze sohbet fırsatı bulamıyorum. Akşam'da yayınlanan Ti-Yen-Şan Canavarı'nın klişeleri yardıma yetişmeseydi ne olurdu çok merak ediyorum. — Her halde bu yıl yapmayı düşündüğüm ve anlaşmalarını yaptığım iki Karaoğlan filminden biri suya düşerdi. —

Aslında, Akşam gazetesinde yayınlanan maceraları biter bitmez dergide yayınlamak iyi birşey değil. Çünkü okuyucularımız içinde hem Akşamı hem dergiyi izleyen pek çok kimse var. Gazetede okunan romanı sıcağı sıcağına bir de dergide okumak hoş birşey olmasa gerek. Ama ne kadar teşekküre lâyık bir davranıştır ki bu okuyucularımın yaptıkları, dergiyi almamazlık etmiyorlar, yeni bir maceraya kadar ara vermiyorlar. Bu, okuyucularımın Karaoğlan sevgisini ve dergiye olan güvenlerini gösteriyor. Karaoğlan okuyucuları biliyor ki günlük gazeteye hergün, haftalık dergiye her hafta konu yetiştirmek, resim yapmak, kapaklar çizmek ve bu arada bir keşmekeş içinde bulunan yerli filmcilik anaforunda boğulmadan, tökezlemeden, zevkle seyredilecek iyi niyetli filmlerin bütün sorumluluğunun altından kalkmak olacak iş değil. Oluyorsa; bunu Suat Yalaz'ın kişisel gücünden çok, Karaoğlan'ın vefalı dostlarının desteğinden, ilgisinden gelen büyük mânevî güçte aramak gerekir.

Ama bu arada Karaoğlan okuyucularının bilmedikleri birşey var. O da pek yakında dergilerine yenilik getirecek, tazelik ve dolgunluk kazandıracak bazı teşebbüslere girişmiş olduğumuzdur. Bazı ülkelerin sevilmiş, tutulmuş resimli romanlarını da dergimizde yayınlamak için bir takım firmalara mektuplar yazdık, teklifler yaptık. Yazışmaların sonucunun yakında alınacağını sanıyoruz. Belki de bir dahaki sohbetimizde daha geniş bilgi verebileceğim sizlere...

Bir kaç sayıdır dergimizin arka sayfalarında Karaoğlan yayınlarından ilk derginin, OGAN'ın çıkacağını duyurmağa çalışıyoruz. OGAN, daha çok küçük okuyucularımızın, bu arada macera romanlarını seven büyüklerin de ilgi ile karşılıyacaklarını sandığımız bir resimli roman dergisidir. Avrupada benzerlerinin büyük satışlar yapmasını dikkate alarak yayınlamağa hazırladığımız bu dergiyi de beğeneceğinizi, seveceğinizi umuyoruz.

Sohbetimi bitirmeden, bize mektup yazarak, benim, Kartal Tibet'in ve Tülin Elgin'in birer imzalı resimlerini isteyen pek çok okuyucumuza ilgilerinden ve zahmetlerinden dolayı çok teşekkür eder, pek yakında bu isteklerini, düşündüklerinden daha sürprizli ve güzel olarak dergide vereceğimiz bir renkli ilâvede bulacaklarını müjdelerim.

Candan, gönülden sevgiler... Hoşça kalınız.

Suat Yalaz

OGAN 7 Şubat 1966 Pazartesi günü çıkıyor, bekleyiniz !..

MİZAH

YAZISIZ!..

NE KADAR KISA OLURSA...

Andre Maurois bir kitabın başlığı ne kadar kısa olursa, o kadar iyidir diye düşünürdü. Bu konuda da Mareşal Lyautey'in şu sözlerini naklederdi :

— Bir kitabın başlığı «Goriot Baba» veya «Sefiller» gibi kısa ve akılda kalacak cinsten olmalıdır. Meselâ kimin aklında kalır Mauriac'ın «Zincire Vurulmuş Çocuk» adlı eseri, değil mi? Oysa herkes sizin şu... Şey... Hım... Neydi canım onun adı?...

Lyautey «İklimler»'den bahsetmek istemiştir.

— Hastaya vitamin hapı vermiştim de...

KISKANÇLIK

Genellikle büyük sanatçılar birbirlerini müthiş kıskanır ve nefret ederler. Dansözlerin ressamı olmakla ün salan Degas da, ne Cezanne'ın kendisini, ne de eserlerini severdi. Birgün onun hakkında orijinal bir fikir ileri sürdüğünü sanarak, şöyle dedi :

— Cezanne natürmort değil, sarhoş resmi yapıyor...

Degas'nın bu haksız hücumu karşısında gülenler çok oldu, ama Cezanne sâdece omuz silkmekle yetindi...

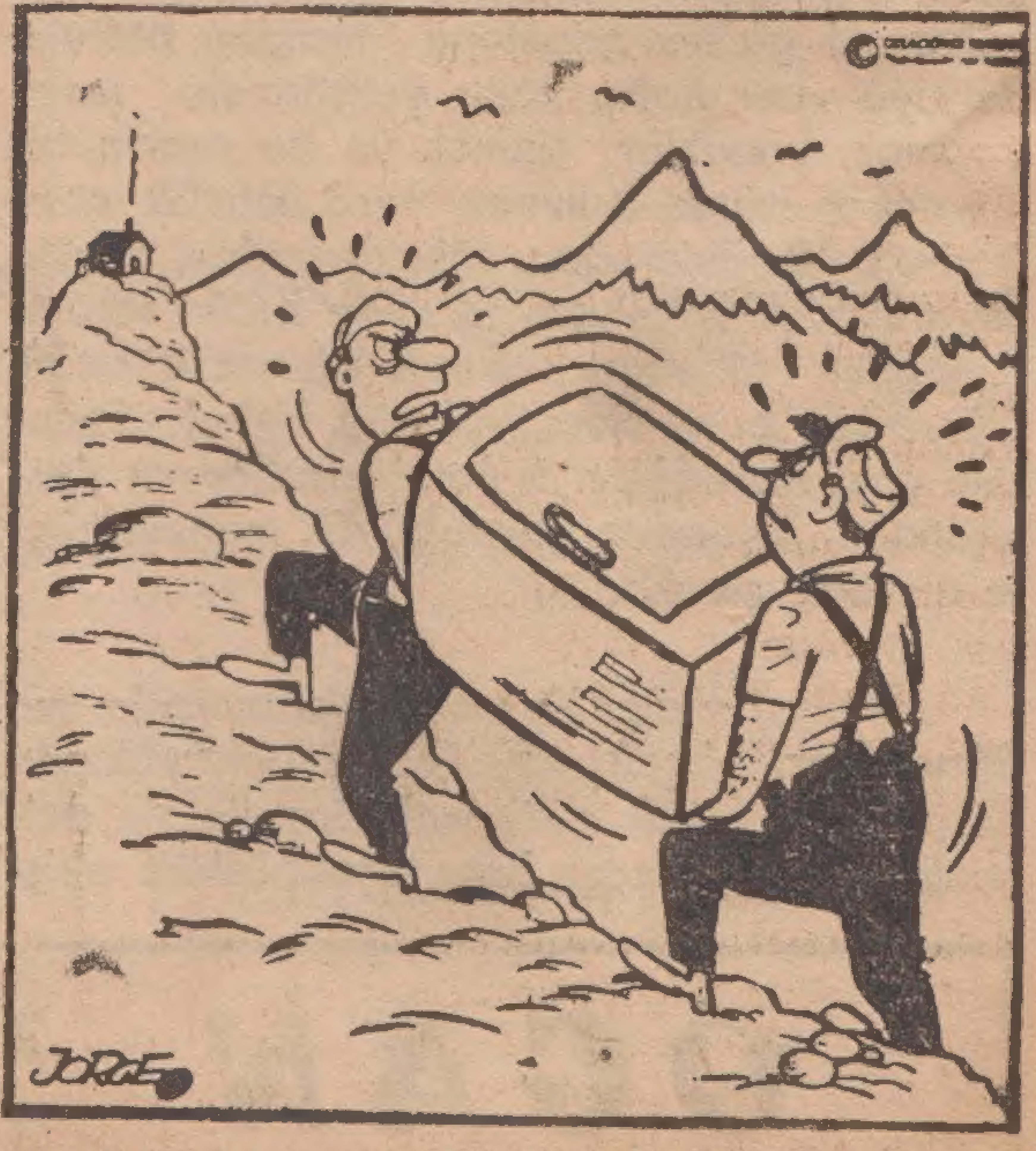

— Pöh! Medeniyetten uzakta yaşarmış!...

DÖRT GÜVEN VERICIDIR

Mary Welsh, Ernest Hemingway ile evlendiği zaman, bu izdivaç ünlü yazarın başından geçen dördüncü nikâhtı. O zamanlar ünlü «Time» dergisinin Londra muhabiri olan Mary Welsh, akıllı bir kadındı. Nikâhtan sonra verilen yemekte, davetlilerden biri, havaî kocasının huyundan, suyundan korkup korkmadığını sorunca, şu cevabı verdi :

— Ben dikkat ettim, ayaklarından terlikleri ni çıkarmayanların başında, denizlerde çok seyahat eden denizciler geliyor...

5 YOLCU

— 1 —

BEŞ yolcu ilk defa güneşli bir Temmuz sabahı karşılaştılar. O zamana kadar birbirlerini hiç görmemişlerdi. Tanışmıyorlardı. Fakat kader onları o sabah o trene, o trendeki bir kompartmana çekmişti.

— «8.43 de kalkacak olan Bradley treni 9 numaralı perondadır. Bradley ekspresi 9 numaralı perondan kalkacaktır.»

Oparlörlerden yükselen madenî ses garın tavanına çarparak derin yankılar yapıyordu. Jim Dawson farkına varmadan adımlarını sıklaştırarak, turnikeye doğru ilerledi.

Otuz yaşındaydı Jim. Ciddî fakat rahat tavırlı, hoş bir bekârdı o. Mimardı. Edinburgh'da bir mimarî büroda çalışıyordu. Hem işinden, hem de ortağından memnundu. İşi icabı sık sık yolculuğa çıkmak, dönüşte de bir kaç saat Londra'da kalmak çok hoşuna gidiyordu. Sessiz sedasız, hayatın zevkini çıkarıyordu Jim. Zaman zaman kendi kendine daha gürültülü bir şekilde eğlenmesinin iyi olup olmayacağını da soruyordu ama bu bakımdan bir şey yaptığı da yoktu. İşine olan fazla düşkünlüğüyle, hususi hayatına hâkim olan sükûnet birbirini tamamlıyordu âdeta.

Jim Dawson, peronda telâşla ilerlerken kompartmanlardan çoğunun dolu olduğunu farketti. Yolcular, hâlâ arkadan trene binmekteydiler. Bu yüzden Jim öne doğru ilerledi.

Burunlarını cama dayamış olan iki küçük çocuk, ona bakarak, dillerini çıkardılar. Jim de neredeyse aynı şeyi yapacaktı. Fakat kendini tutarak, neşeyle güldü. Sonra da yoluna devam etti. Zira o kompartmana girip, oturmak niyetinde değildi.

Genç adam, birdenbire, ileride boş bir kompartman olduğunu farketti. İçeride sadece bir tek yolcu vardı. Jim, kapıyı açarken içeriden bir sürü çocuk fırlasaydı, buna hiç şaşmayacaktı. Fakat dışarıdan da gördüğü gibi kompartmanda sadece bir kişi vardı. Adam, yanına bir sürü paket yığmıştı. Jim'in içeri girdiğini görünce, ayağa kalkarak, bunları rafa koydu. Kâğıdı gevşemiş bir paketin içinden bir bebek kafası çıkmıştı.

Yabancının sırtında iyi bir terzinin elinden çıkmış, fakat eskice bir elbise vardı. Gözlerinin etrafındaki çizgilerden onun neşeli bir insan olduğu anlaşılıyordu. Adı Bill Rogers'di. Jim Dawson, kaanpeye yerleştirken, birbirlerine bakarak, dostça gülümsediler. Fakat konuşmak lüzumunu duymadılar.

Oparlörlerden yine o madenî ses yükseliyordu. Bu diğer yolcuların daha hızla hareket etmelerine sebep oldu. Kompartmanın kapısı açılarak, içeriye arka arkaya üç kişi girdi. Birincisi geniş alınlı, genç bir adamdı. Saçlarını sıkıca arkaya doğru taramıştı. Mânalı, uarlak gözleri, huzursuzluğunu belli eden kalın dudaklı bir ağzı vardı. Parmaklarını elindeki trompet kutusuna hafifçe vurduktan sonra bunu rafa koydu. Adı Riff Railey'di onun. Ama bunu daha sonra öğreneceklerdi.

Jim Dawson, onun arkasından içeri giren adamı hemen tanıdı. Çok uzun boylu, esmer, ince yüzlü, kocaman burunlu, ukala tavırlı bir insandı bu. Sanki başkalarıyla birlikte oturmak hiç de hoşuna gitmiyormuş gibi bir tavırla etrafına bakınmaktaydı. Adı Franklyn Marsh'dı. Bazı televizyon programlarına çıkar ve istihkar dolu bir tavırla, kendisi kadar kültürlü olmadıklarına inandığı seyircilere modern resimler hakkında bilgi verirdi. Jim Dawson, zevk aldığı için değil de, daha ziyade meslekî bir merakın tesiriyle adamın programlarını dinler, fakat sonra da dayanamayarak, düğmeyi çevirirdi. Bu küstah ifadeli çehrenin ekrandan silinişini âdeta sevinçle seyrettiğini hatırlıyordu.

Fakat bu gün Franklyn Marsh'dan öyle kolay kolay kurtulamıyacaktı. Zira adam televizyonda değil, karşısındaydı.

Kompartmana giren beşinci yolcu ise Amerikalıya benzeyen genç bir adamdı. Elbisesi de Amerikan tarzındaydı, saçları da öyle. Adı, Tim Carroll'du onun. Kendisi doktordu.

İşte beş yolcu böylece bu kompartmanda buluşmuş oluyorlardı. Şimdi içeride bir tek boş yer vardı.

— «Bradley ekspresi şimdi 9 numaralı perondan kalkıyor.»

Madenî ses, tavanda derin yankılar yaparken, kompartmanın kapısı tekrar açıldı.

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

lik yer var değil mi?»

Kapıda, sırtı hafifçe kamburlaşmış bir adam duruyordu. Yabancı en aşağı yetmişinde vardı. Elbiseleri ise daha da uzun seneler önce dikilmişti sanki. Bunlar pek eski olmamakla beraber, uzak bir maziye aittiler. İhtiyar adamın esmer yüzü kırışık içerisindeydi. Parlak gözleriyle kompartmandakilere dikkatle baktı. Fakat sanki hayallere dalmış gibiydi. İngilizceyi belli belirsiz bir aksanla konuşmuştu. Halinde, tavırlarında İngilizlere yabancı gelen bir çekingenlik ve eski günleri hatırlatan bir nezaket vardı.

Kompartmana ilk yerleşmiş olan yolcu, elini kanapeye vurdu. «Burası boş.» Yaşlı adamın içeri girebilmesi için ayaklarını yana çekti. Sonra da uzanarak, kapıyı yabancının arkasından kapattı.

Franklyn Marsh, azametli bir tavırla, elindeki gazeteyi hızırdata hışırdata açtı. Bunun tepesinden şöyle bir baktı. Böyle acaip bir yabancının kompartmana girmesinden hiç hoşlanmadığını belirtmek istiyormuş gibi gazeteyi tekrar hışırdattı.

— «Teşekkür ederim...» Yabancının sesi bir fısıltıdan farksızdı. Veya bir iç çekişinden...

Tren hareket etti.

Jim Dawson, yüzünü lokomotifin bulunduğu tarafa çevirmiş, oturuyordu. Peronun kayarak gerilediğini gördü. Trenin, makasların üzerinden geçen tekerleklerin çıkardığı acaip takırtıyı dinledi. Sıra sıra evler hızla ona doğru geldiler. Kimisinin koskocaman bacaları, kimisinin küçücük bahçeleri vardı. Yanından geçtikleri anayolda trafik tıkanmıştı.

Jim, kısa bir zaman sonra binaları ve sokakları seyretmekten sıkıltı. Genç adamın çantasında bazı plânlar vardı. Ama şu anda kalkıp onları çıkarmağı da pek istemiyordu. Onun yerine diğer yolcuları süzmeğe başladı. Zaten Franklyn Marsh hariç, onlar da aynı şeyle meşguldüler. Marsh, düşmanca bir tavırla gazetesindeki gazeteden de onun kendisini diğerlerinden çok üstün bulduğu anlaşılıyordu.

Jim Dawson, birdenbire ihtiyar yabancıyla göz göze geldi. Sanki bir an fazla parlak ve kuvvetli bir lâmbaya bakmış gibi irkildi. Gözüne bir ağrı girmişti. Yüzünü buruşturdu. Fakat işin tuhafı yaşlı adamın gözleri öyle fazla parlak da değildi. Yabancının uykusu gelmiş gibiydi. Bakışları iyice bulanıklaşmıştı.

Buna rağmen, yabancı, kompartmandakilerin hepsini bakışlarıyla çabucak tartmıştı. Jim, bundan emindi. Adam, onları kısaca süzmüştü. Şimdi kırışık çehresinde, sarkık dudaklarında acaip bir keder, hatta gizli bir boyun eğiş vardı.

Yavaş yavaş yorgun başı önüne düştü. Tren, bir virajı döndü. Kısa bir tünelden geçerken çıkan sert ses yolcuların yüzlerinde âdeta kamçı gibi şakladı. Fakat ihtiyar yabancı, bir defa kımıldadı. Sonra da derin derin solumağa başladı. Daha ziyade bir pençeye benzeyen, ince uzun parmaklariyla kucağındaki çantayı tutuyordu. Eli bunu sıkıca kavramıştı ama parmakları yavaş yavaş gevşedi. Kolu hafifçe geriye kaydı. Çanta, trenin her hareketiyle hafifçe oynuyordu şimdi.

Jim, genç Amerikalının da çantaya baktığını farketti. Biraz sonra birinden birinin çantayı yere düşerken yakalaması lâzım gelecekti. Amerikalı, yabancıya en yakındı.

Jim, arkasına yaslanarak, gözlerini yara kapadı.

Bradley'de yapacağı işi düşünmesi lâzımdı. Çantasını açıp plânlarını çıkarması, notlar alması, karar vermesi iyi olacaktı. İstediği takdirde bu işi çabucak halledebilirdi. Fakat plânlar yerine yüzlerce kilometre uzaklardaki esmer bir kadını düşünmeğe başladı. Genç kadının iri, kurşuni gözleri vardı. Ta Hebrides adalarındaydı o. Jim, kendisini bir daha göreceğini de sanmıyordu.

Tabiî genç kadın onu Hebrides adalarına davet etmişti. «Arzu ettiğiniz zaman gelin,» memnun edecek.» Fakat çok kimse, nezaketen böyle şeyler söylerdi. Zaten genç kadın bu sözlerinde ciddî de olsaydı, Jim'in onu görmesi yine de imkânsızdı. Bir kere Hebrides adaları çok uzaktı. Sonra oraya gitmesi için hiç bir sebep yoktu. Evin tamiri çoktan bitmişti.

Buna rağmen genç mimar, kadını düşünüyor, kendi kendine, «Acaba ne yapıyor?» diye soruyordu. «Orada yapayalnız yaşamak kendisine umduğu kadar zevk veriyor mu?»

Tren yavaşlıyarak, bir makastan geçti. Sonra tekrar hızlandı. Jim, gözlerini atı. Daldığı hayallerden uyanmıştı. Kompartmandaydı yine. Yaşlı adamın çantasının dizlerinin üzerinden kayarak, yere düştüğünü gördü. Amerikalı, bunu yakalamağa çalıştı ama geç kalmıştı. Çanta, yan düşerek, açıldı. İçindekiler etrafa, altı yolcunun ayaklarının dibine saçıldı.

Franklyn Marsh, hiddetle ayaklarını geri çekerek, kanapenin altına soktu. Kendi kendine de bir şeyler homurdanıyordu. Yaşlı adam, irkilerek uyandı. Etrafına özür dilermiş gibi bakındıktan sonra eşyalarını toplamak için eğildi.

Riff Railey adlı genç müzisyen de ona yardım etmek için uzandı. Öne doğru eğilirken, hafif bir ıslık çaldı.

— «Bu iskambiller de pek acaip dostum.» Yere dağılmış olan desteyi topladı. «Bunlarla poker nasıl oynuyorsunuz?»

Franklyn Marsh, dayanamıyarak gazetesinin üzerinden bir göz attı. Sonra da istikharla, «Onlar Tarot iskambilleri,» diye homurdandı.

Uzanıp, desteyi alan yabancı sakin fakat zeki bakışlı gözlerini Franklyn Marsh'a dikti. «Tarot iskambillerini iyi mi biliyorsunuz?»

— «Bunu iddia edemem. Fakat bu tip iskambilleri daha ön ce de gördüm.»

Jim, yere bir göz attı. Yabancının kartvizitlerinden biri ayakkabısının burnuna dayanıp kalmıştı. Gen; adam, eğilip bunu aldı. Kartın üstünde:

«SANDOR SCHRECK
Metafizik Doktoru»

yazılıydı.

Jim, şaşırmıştı. Yüksek sesle, «Metafizik?» dedi. Bu konuda doktora yapıldığını o zamana kadar hiç duymamıştı.

Dr. Schreck, başını salladı. «Hakikatin büründüğü daha belirsiz şekilleri tetkik etme ilmi.»

Marsh, dudak büktü. «Veya birtakım saçmalıklar...»

Jim, karttaki ismi tekrar okudu. Bu, kafasında acaip, kendisini endişelendiren yankılar yaptı. Tereddütle, «Schreck, Almanca bir kelime değil mi?» diye mırıldandı.

— «Evet. öyle.»

— «Zannedersem bu... korku mânasına geliyor...»

Schreck, istemeye istemeye cevap verdi. Pepeme gibi konuşuyordu adam. «Bu kelimenin tam karşılığı 'dehşet'tir.» Yolculara bakmadan, kendi kendine gülümsedi. Sanki evvelden davranmak, onların alaylarına mani olmak istiyordu. «Bu hiç de bana uygun bir isim değil... Gördüğünüz gibi ben sakin ve sessiz bir insanım.»

Eşyalarını eski çantasına koyarak, bunu çabucak kapattı. Sadece Tarot iskambilleri dışarıda kalmıştı.

Dr. Schreck, yine o sakin tavrıyla konuşmasına devam etti. Fakat... ben de bazan... insanları dehşete düşürecek hâdiseleri önceden haber veririm.»

Jim, karşısında oturan genç Amerikalı'ya... yani Dr. Tim Carroll'a baktı. İki genç usulca güldüler.

Trompetci Riff Railey, iskambilleri işaret etti. «Bunlarla mı?»

— «Bir bakıma, evet... Onlar anahtardır.»

— «Neyin anahtarı?»

Schreck, düşündü. Belki de sözlerini şüpheyle karşılayan bu adamlara meseleyi açıklamanın doğru olup olmadığını kendi kendisine soruyordu. Hiç birinin de ona inanmadığı belliydi. Belki ihtiyar adam, kompartmandakilerin müsamahayla gülümsediklerini farketmemişti ama işi anlamıştı.

Schreck'in ciddî ve otoriter tavırları Jim'i endişelendiriyordu. Yaşlı adamın sakin ve vakur bir hali vardı. İşte bu yüzden de insan şüphelerini istediği gibi açıklıyamıyordu. Schreck'in sözleri belki acaipti ama onun bunlara tamamiyle inandığı da çok belliydi.

Nihayet Dr. Schreck, derin bir nefes aldı. «Eski bir ilim bu... Tarot destesi hayatın resimli bir kitabıdır. Felsefe ve tarihin sorduğu sualleri cevaplandırır bu. En derin sualler de bunlar değil midir?... Bazan... bazan Tarot iskambilleri... is-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Schreck, ağır ağır cevap verdi. «Kaderi okunacak olan kimse iskambillere üç defa dokunur. Sonra kâğıtlar karıştırılır ve içinden bir kaç tanesi ayrılır. İlk dört kâğıt, adamın istikbalini gösterir. Beşincisi ise... bunu nasıl değiştirebileceğini. Tabii kaderini değiştirmek kabil olursa...»

tikbali okumak için de kullanılır.»

Bir deri, bir kemik kalmış olan pençe gibi elleriyle, desteden bir kaç kâğıt çekti ve bunları beceriksizce bir tavırla dizlerinin üstüne yerleştirmiş olduğu çantanın kapağına dizdi. İskambillerdeki renkli şekiller trenin hareketiyle, acaip, esrarengiz ve asap bozacak bir şekilde oynuyorlardı sanki. Garip bir harb arabasının tekerlekleri âdeta dönüyor, bir kadınla biçimsiz bir hayvan birbirlerine yaklaşıp, uzaklaşıyor, bir çarka bağlı maymunlar dansediyordu... Renkler açıklaşıp, koyulaşıyor, âdeta gözleri rahatsız ediyordu.

Jim, gözlerini kırpıştırarak, kendisini toplamağa çalıştı.

— «Yani fala bakmaktan mı bahsediyorsunuz?»

— «Bir bakıma...»

Franklyn Marsh, istihkarla homurdandı. Jim, Dr. Schreck'in konferansa başlamasını istemiyordu ama Marsh'ın kabalığına da sinirlenmeğe başlıyordu. Sanat kritiğinin terbiyesizliğini örtmek için yabancıya doğru eğildi.

— «Nasıl bir fal bu?»

Schreck, iskambillere âdeta hürmetle vurdu. Kâğıtlardan gizili bir kuvvet alıyor gibiydi. Sonra sakin ve kendinden emin bir tavırla konuşmağa başladı.

— «İnsanların iki kaderi vardır. Tabiî. Ve tabiat üstü. Kaderimizin tabiat üstü tarafı bu iskambilleri çeker. Tıpkı bir mıknatısın iğneleri çektiği gibi. Tarot iskambilleri, kaderimizle alâkalı titreşimlere karşı hassastır. Tabiat üstü şeyleri hemen hissederler. Veya mübisyenlerin tabiriyle 'rezonans' yaparlar.»

Genç trompetçi Riff Railey, neşeyle bağırdı. «Bravo! işte bunu çok beğendim. Sonra?»

Schreck, devam etti. «Eğer vaziyeti anlarsanız, bu titreşimleri farkederseniz, o zaman kaderinizi de okuyabilirsiniz.»

Jim, sıkıntılı sıkıntılı kımıldandı. «Fakat 'tabiat üstü' dediğiniz zaman...»

— «Acaip, garip, bilinmeyen, esrarlı, dehşet verici şeyleri kasdediyorum. Bütün bunlar bizim 'normal' addettiğimiz şeylerle ölçülemezler. Hatta bunları o cılız hislerimiz de sezemez. Fakat bu, onların mevcut olmadığı mânasına gelmez. Bilâkis... Bunlar daima vardır. Günün birinde, böyle bir şeyle karşılaşıveririz. Talihimiz varsa, bu sadece bir defa olur. Bu iskambiller bize felâketi önceden ihtar ederler.» Schreck, başını ağır ağır kaldırdı. Yolcuların hiç birine bakmıyordu ama hepsini de ipnotize etmiş gibiydi. Usulca, mırıldandı. «Ben bu iskambillere, 'dehşetler evi' adını verdim.»

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra Amerikalı doktor Tim Carroll, «Bu nasıl oluyor?» diye sordu. Genç adamın gülmemek için kendini güç tuttuğu belliydi.

Schreck, ağır ağır cevap verdi. «Kaderi okunacak olan kimse iskambillere üç defa dokunur. Sonra kâğıtlar karıştırılır ve içinden bir kaç tanesi ayrılır. İlk dört kâğıt, adamın istikbalini gösterir. Beşincisi ise... bunu nasıl değiştirebileceğini. Tabiî kaderini değiştirmek kabilse.»

Franklyn Marsh, gazetesini dizinin üzerinde buruşturarak, kaşlarını kaldırdı. «Rica ederim... Bu saçmalıklara daha ne kadar tahammül edeceğiz?»

Jim, telâşla atıldı. «Bu konuşmanın ne zararı var?» Genç mimar, hâlâ yaşlı adamı korumağa çalışıyordu. İçinden bir ses Dr. Schreck'in, buna hiç ihtiyacı olmadığını fısıldıyordu o da başka. İhtiyarın, insanlarca bilinen hiç bir şeyden korkmadığı belliydi.

Marsh, homurdandı. «Müneccimler... Ruh çağıranlar... Falcılar... Bütün bunların iç yüzleri çoktan ortaya çıktı. Onların şarlatan oldukları tekrar tekrar ispat edildi.»

Trompetçi Riff Railey, güldü. «Böyle şeyler belli olmaz... Geçenlerde bir çingene bana beklenmedik bir hediye geleceğini söyledi. Hakikaten o gün akşam üzeri başımın üzerinden bir güvercin uçtu. Kuşun ne yaptığını tahmin edebilirsiniz.»

Schreck, bu sözlerden hiç hoşlanmamıştı. Genç adama döndü. «Tarot iskambilleri ciddî bir meseledir. Bu kâğıtlar hakikati bildirir. Tabiat üstü hakikati... Daima, daima...»

— «Buna inanan bir insan, artık her şeyi kolaylıkla yutar.»

Dr. Schreck'in bakışları ağır ağır Franklyn Marsh'ı buldu. Kritikle göz göze geldiler. Yaşlı adam, «Belki siz istikbalinizi öğrenmek istersiniz?» dedi. İskambil destesini Marsh'a doğru uzattı. «Şimdi bunlara üç defa vurun.»

Diğer yolcular dikkatle Marsh'a bakıyorlardı şimdi. Acaba adam ne yapacaktı? Franklyn Marsh, istihkarla ihtiyar adamın uzattığı iskambillere, sonra da kucağındaki buruşuk gazeteye baktı. Kararını vermişti. Başkalarıyla konuşmaktan hiç hoşlanmamasına rağmen, diğen yolcuları kendi tarafına çekmek istediği anlaşılıyordu.

— «Beni dinleyin baylar. Size bir ihtarda bulunmam lâzım. Bunun, iyi prova edilmiş bir oyunun, bir dolandırıcılığın ilk numarası olduğu belli. Artık eski usuller geçmiyor. Onun için de bu 'mütehassıslar' yeni yeni hileler buluyorlar.» Yaşlı adamı hiddetle süzdü. «Eğer diğerleri müsaade ederlerse, onları aldatın, doktor! Fakat, lütfen beni rahatsız etmeyin!»

Gazetesini açarak, tekrar arkasına gizlendi. Schreck'in öyle alınmış veya incinmiş gibi bir hali yoktu. Başıyla nazik bir selâm vererek, sanki Marsh hiç konuşmamış gibi döndü.

Jim Dawson'un sinirleri iyice gerilmeğe başlamıştı. Franklyn Marsh lüzumundan fazla haşin ve kaba davranmıştı. Şimdi bu yüzden kompartmanın havası iyice elektriklenmişti Diğerleri birbirlerine bakamıyorlardı. Bu sıkıntılı dakikakalara bir son vermek lâzımdı.

Genç mimar, öne doğru eğildi. «İsterseniz benim istikbalimi okuyun. Ben buna razıyım.»

Schreck, bir an tereddüt etti. Sonra da ciddî bir tavırla sordu. «Korkuyor musunuz?»

(Devamı Gelecek Sayıda)

KILIÇLARIN GÖLGESİNDE

Resimli Tarihî Türk Romanı

KARAOĞLANIN MACERALARI

hazırlayanlar

SUAT YALAZ

APTULLAH TURAN

Karaoğlan'ın Maceraları'nın her hakkı R.R.A. (Resimli Roman Ajansı) nındır. Iktibas ve kopya edilemez. Ankara Caddesi, Güncer Han 45/19-20 — ISTANBUL

Karaoğlan'ın bu macerasında emeği geçen sanatçılar:
SUAT YALAZ, APTULLAH TURAN, NEZİH DÜNDAR

Haçlı Ordularının, Kudüs'ü Müslüman Türklerden geri almak için şanslarını ve kuvvetlerini, bir kere daha denedikleri günlerdi... Hristiyan âleminin ne kadar ünlü Kralı, Derebeyi ve Şövalyesi varsa, bütün gücüyle Kudüs'ü tek başına koruyan ünlü Türk kumandanı Selâhattin-i Eyyubî'nin üstüne saldırmışlardı. Bu arada Karaoğlan da Fırat nehri dolaylarında at koşturuyor, kendisine yeni heyecanlar arıyordu...

HEM ACIKTIK HEM YORULDUK, YAĞMURUM. ŞURADA BİR KONAKLASAK İYİ OLUR!
HER YER TAMTAKIR KURU BAKIR!.. NE SANA BİR TUTAM OT VAR NE DE BANA BİR LOKMA YİYECEK!
ŞU YABAN KEÇİSİ TAM BENİM İÇİN. SEN BAŞININ ÇARESİNE BAK YAĞMUR.
FAKAT BURALARDA DOLAŞAN BİR BAŞKA AÇ DAHA VAR GALİBA!..
Gerçekten bir yayın sivri uçlu oku, yaban keçisinin iki boynuzu arasına nişanlanmıştı...

AVINA ORTAK OLMAM BELKİ HOŞUNA GİTMİYECEK AVCILAR ŞAHI, AMA BUNU YAPMAK ZORUNDAYIM !..
5
Karaoğlan'ın elindeki sırımdan örülü kamçı, bir yılan gibi havada uçtu... Ve:...
HEEEY! KİMSİN SEN! BENİM ATTIĞIM OKU DAHA HAVADA İKEN NASIL YAKALARSIN ?..
YAMAN BİRİNE BENZERSİN DELİKANLI, AMA KEÇİYİ KAÇIRMANIN CEZASINI SANA ÖDETECEĞİM !..
HEMEN ATEŞLENME YİĞİDİM. KEÇİYİ VURSAYDIN BANA BİR LOKMA VERMEZDİN. ŞİMDİ ÖFKENİ YEN DE KEÇİYİ BİRLİKTE KOVALIYALIM...

NE DEDİN ?.. GÖZÜNÜ AÇ DA İYİ BAK ASLANIM! BENDE AVINI PAYLAŞACAK ADAM HALİ VARMI? SEN ÖNCE ETTİĞİN DENSİZLİĞİN HESABINI VERMEĞE HAZIRLAN!
6
AVI BAHANE EDİP ELİMDEN KURTULACAĞINI SANMA!..
İYİ ADAMSIN. NEDEN ZORLA KAŞINIYORSUN BİLMEM.
BERİ GEL, ARKANDA YAR VAR!
BİLİYORUM. O YARI TIRMANDIM ÇIKTIM BURAYA.
Fakat...
HEEEY!
BASTIĞI TOPRAK ÇÖKTÜ! TALİHİ VARSA BİR YERE TUTUNABİLMİŞTİR..!
Ooo

Gerçekten öfkeli avcı, çevik davranmış bir köke tutunmuştu...
7
Karaoğlan, elindeki ka çıyı uzattı, avcının bile ğine doladı...
AMMA DA AĞIR MIŞSIN HA! BU GÖVDEYİ DOYURMAK İÇİN BİR KEÇİ BİLE AZ GELİRDİ SANA!..
Kamçıya asılan genç adam, ağır ağır yükseliyordu...
ŞİMDİ SÖYLE BAKALIM. ÖFKEN GEÇTİ Mİ, YOKSA HÂLÂ AYNI HAVAYI MI ÇALIYORSUN ?.
UFF! AZ DAHA UÇMAĞI BOYLUYORDUM. YARDIM ETMEKLE CANIMI KURTARMIŞ OLDUN. BAĞIŞLIYORUM SENİ!..

8
CANIMI BAĞIŞLADIĞINA SEVİNDİM. GEL ŞİMDİ BİR AV KISTIRMAĞA ÇALIŞALIM!..
ÖNCE ŞU KIRBAÇ KULLANMANIN SIRRINI SÖYLE BANA. AKLIM DURACAK!..
Tİ-YEN-ŞAN DOLAYLARINDA SAFKAN BİR HİNTLİ'DEN ÖĞRENDİM. BİR KAVGADA BACAKLARINI KAYBETMİŞ.... KAMÇISINI YARDIMCI BİR KOL GİBİ KULLANIYORDU.
BANA DA ÖĞRETMESİ İÇİN YALVARDIM. KISA ZAMANDA ONUN KADAR KAMÇI SALLAMASINI BECERİR OLDUM. BAK, SANA HÜNERİMİ GÖSTEREYİM!..
MESELÂ CANIN MEYVA İSTEDİ DE, ELİN DALA YETİŞMEDİ, ÖYLE Mİ?..
ŞÖYLE DİKLEMESİNE BİR ATIŞ, ELMAYI ALIR, KUCAĞINA DÜŞÜRÜR.

BAŞKA OYUNLARIM DA VAR! BU KAMÇIYLA KAÇAN BİR KUZUYU, BACAĞINDAN YAKALIYABİLİYORUM...
SANKİ ÇOK KOLAY BİR İŞMİŞ GİBİ SÖYLÜYORSUN! ŞİMDİ SENİN YERİNDE OLMAYI ÇOK İSTERDİM...
ÜZÜLME SANA DA ÖĞRETECEĞİM. ADIN NE SENİN?..
BANA ŞAHİN BEĞİN OĞLU EMİRCAN DERLER! BABAM SEVİLEN SAYILAN BİR BEĞDİR BURALARDA!..
BENİM ADIM DA KARAOĞLAN! TÜRKİSTANLIYIM. SENİN DE TÜRK OLMANA SEVİNDİM!..
GEZMEYİ SEVERİM... DÖRT AYDIR GURBETTEYİM... HRİSTİYANLARIN KUDÜSE GENE SALDIRDIKLARINI DUYUNCA DAYANAMADIM, ATIMI BU YANA ÇEVİRDİM. SEN DAHA İYİ BİLİRSİN. BANA BİRAZ HABER VERSENE!..

HABERLER HEM İYİ HEM KÖTÜ! SELÂHAD-DİN-İ EYYUBİ BÜYÜK BİR KAHRAMAN. BÜTÜN HRİSTİYAN ÂLEMİNE KARŞI DURUYOR. AMA BAZI MÜSLÜMAN BEĞLERİN ONA YARDIM ETMEMESİ UTANÇ VERİCİ...
KİM BU BEĞ-LER?..
10-11
MESELÂ EMİR EL YAKUB! SELÂHADDİN-İ EYYUBİ'Yİ ÖTEDEN BERİ ÇEKEMEZ... HANİ ELİNDEN GELSE ONU ORTADAN KAL-DIRIP YERİNE GEÇMEK İSTER!..
BU YÜZDEN BABAMLA DA ARASI İYİ DEĞİL... HER AN ARALARIN-DA KANLI BİR ÇARPIŞ-MA BAŞLIYA-BİLİR!..
BU KAVGA EĞER BUGÜNLERDE BAŞLARSA BA-BANIN SAVAŞ-ÇILARI ARA-SINDA BULUN-MAKTAN GURUR DUYARIM. AMA TANRIDAN DİLE-RİM Kİ EMİR EL YAKUP AKLINI BAŞINA ALSIN!..

İki genç konuşa konuşa dağın eteğine inerlerken bir Arap atlısının kendilerini hiç de iyi olmıyan bakışlarla izlediğini farketmediler...

GA EĞER
NLERDE
LARSA BA-
ANIN SAVAŞ-
ARI ARA-
DA BULUN-
TAN GURUR
ARIM. AMA
RIDAN DİLE-
Kİ EMİR EL
KUP AKLINI
BAŞINA
ALSIN!...
İŞTE BENİM ATIM KARAOĞLAN! DOĞRUSU YAMAN YİĞİTSİN! BABAM SENDEN ÇOK HOŞLANACAK. ATLA SEN DE ATINA, KONAĞA GİDELİM.

HUYSUZLANIYOR! NE VAR ACABA? BAK! BİR ATLI...BİZE DOĞRU GELİYOR KARAOĞLAN!..
Gelen atlının niyeti hiç iyi görünmüyordu. Kılıcını çekip Emircan'ın üstüne at sürdü. Bir yandan iğrenç çığlıklar atıyordu.
EL YAKUB'UN ADAMLARINDAN BİRİ.. DEMEK BURALARA KADAR GELDİLER. HEMEN BABAMA HABER UÇURALIM. ATLA ATINA!
SEN KOŞ GİT EMİRCAN. BENİ TASA ETME. ONU ŞİMDİ ZARARSIZ HALE SOKARIM. SEN GİT!..

Arap atlısı, gözünü Emircan'a dikmişti. Karaoğlan'a baktığı bile yoktu. Hızla yaklaştı...
AAH!
Karaoğlan'ın yanından geçerken havada bir kamçı şakladı... Atlı, atından beyin üstü yuvarlandı...
ZAVALLI ARABIN KAFASI PATLADI. ŞİMDİ EMIRCAN'A YETİŞEYİM. BENİ MERAK EDECEK YOKSA...
Yağmur, biraz sonra Emircan'a yetişmişti. Hız kesmeden yol aldılar...

BİZİM BURALARA SOKULAMAZDI BUNLAR... YOKSA ŞARI DA MI BASTILAR... KOŞ KARAOĞLAN! İÇİME KÖTÜ ŞEYLER DOĞMAĞA BAŞLADI...
Biraz sonra şarın dış duvarlarına ulaştılar. Emircan, birden atının dizginlerini kastı, dikkatle ileri baktı...
KARAOĞLAN! GALİBA KORKTUĞUMA UĞRADIK. ŞARIN KAPISI AÇIK. SURLARDA KOŞUŞMALAR VAR.
İNŞALLAH GÖZLERİM YANLIŞ GÖRÜYORDUR!

Emircan, atını öyle topukluyordu ki, Karaoğlan zor yetişiyordu... Şarın duvarları önünde yabancı Araplar dolaşıp duruyorlardı...
Kimsenin bir şey sormasına fırsat vermeden açık kale kapısından içeriye atlarını sürdüler...
EVET! BİZİMKİLER BASKINA UĞRAMIŞ KARAOĞLAN! GEÇ KALDIK!
Şarı talan eden Arapların arasından geçtiler...
EVLERİ YAĞMA EDİYORLAR... BABAN AMCAM, NASIL OLDU DA BÖYLE GAAFİL AVLANDILAR, ANLAMIYORUM.

BİZİM KONAK-TA EN UFAK BİR HAREKET YOK! GALİBA GEÇ KAL-DIK KARAOĞLAN.
Evet, iş işten geçmiş-ti. Şarın en güzel ko-nağı kana boyanmıştı. Yerlerde cansız vücut-lar gelişi güzel yatı-yordu...
Emircan, şaşkınlık içinde babasının cesedini araken Karaoğlan, bir Ara-bın çirkin yüzüyle karşılaştı...
EMİRCAN, KOLLA KEN-DİNİ, SARIL-DIK! ARAP-LAR!..
Birden odayı tepeden tırnağa silâhlı Araplar dolduruvermişti. Karaoğlan-la Emircan'ın üstüne saldırdılar...

Karaoğlan, ağır ağır geriliyerek Arapları oyaladı. Emircan odadan kaçmış kavgaya hazırlanmıştı...
BİRAZ DAHA SOKULUN...
Dövüşmek için elverişli bir yere gelince Karaoğlan, atıldı...
EEEEEYT! BRE EMİRCAN, ÇAL KILICINI ŞU ÇAKAL SÜRÜSÜNE...
17
YİGİTÇE DÖGÜŞMENİN NE OLDUĞUNU GÖSTERELİM ŞUNLARA KARAOĞLAN!
EMİRCAN! İLERİ GİTME... BANA SOKUL EMİRCAN!

Emircan'ın hatalı kavgasını gören Karaoğlan, hızlandı. Onun yanına ulaşmağa çalışıyordu...
AH!
EMİRCAN, KILICINI ÇEKİP, AKLINI EVDE BIRAKAN KAVGACILARDAN.!
HING
Fakat bir yığın Araptan birinin ağır mızrağı, Karaoğlan'ın dünyasını karartı...
KARAOĞLAN.! YARALANDIN MI KARAOĞLAN ?..
Emircan da beynini sarsan bir kılıç kabzasiyle kendini kaybetti, yere düştü...

SENİ SAĞ BIRAKIRSAM, DÜNYA AHRET HUZURUM KALMAZ BRE KÖPEK!
DUR! NE YAPIYORSUN? DELİ OLMA!
İKİSİ DE GENÇ VE SIHHATLİ. BUNLARIN KAÇ AKÇE EDECEĞİNİ DÜŞÜNDÜN MÜ?..
DOĞRU SÖYLÜYORSUN HABİB! EMİR EL YAKUP BUNLAR İÇİN BİZE KÜÇÜK BİR SERVET BAĞIŞLIYABİLİR.!
Ölümden kurtulan iki arkadaş, pek ses çıkarmadan kervancılara esir olup yola koyuldular...

Yakıcı guneşin altında dinlene yuruye ıkı gun gittiler. Kaçmak için en ufak bir fırsat çıkmamıştı..
20
IŞIN TADI TUZU KALMADI KARAOĞLAN BİTTIM !
BU SIKINTI BİRAZ DAHA SÜRECEK EMİR CAN.. SIK DIŞİNİ, BIR YOLUNU BU LACAĞIZ EL BET...
ŞURADA MOLA VERELİM. SONRA, FAZLA OYALANMADAN YOLA DEVAM EDERİZ !

SİNEMA

GÖKSEL ARSOY BİR İNGİLİZ FİLMİNDE OYNIYACAK...

Göksel Arsoy, askerliğini bitirdikten sonra sinemadaki eski durumunu kazanmak için büyük faaliyet içine giriverdi. Askerden geldiğindenberi, biri kendi hesabına olmak üzere üç film bitiren Göksel Arsoy, evvelce bildirdiğimiz gibi Mayıs ayında İngilizler hesabına yapılacak bir filmde Peter O'Toole ve Laurence Olivier ile beraber başrolleri paylaşacağı söyleniyor.

Bir kısmı Türkiye'de çekilecek olan bu filmde Göksel Arsoy bir Türk subayını canlandıracak.

LEYLÂ SAYAR DANS ETMEK İÇİN AVRUPA'YA GİDİYOR

Sinema artisti ve şimdinin dansözü Leylâ Sayar önümüzdeki ay içinde dansetmek için Avrupa'ya gidecek.

Leylâ Sayar bir yıl önce aklına esen bir kararla dansetmeye başlamış, İstanbul Ankara ve İzmir gazinolarının neonlu kapılarına ismini yazdırmayı, afiş ve jeneriklere tercih edivermişti.

Sahneye çıkıp göbek atması ile, sinemadaki durumu bir anda sıfıra iniveren ve bundan dolayı şansını bir de Avrupa'da denemeye karar vermiş olan Leylâ Sayar, önümüzdeki ay içinde Almanya'dan başlamak üzere büyük bir Avrupa turnesi hazırlığı içinde bulunuyor.

NERİMAN KÖKSAL EŞİNDEN AYRILIYOR

Neriman Köksal'la kendisinden 15 yaş küçük kocası Feridun Kete'nin bir yılı doldurmadan ayrılacaklarına dair bahse girişenler bu bahsi kazandılar. Evet, beklenen oldu ve Köksal'la Kete ayrılmaya karar verdiler.

HESAP SORMA ZAMANI...

Geçen sayımızda bir kavga olayını vermiş ve sinemamızın çirkin jönü diye anılan Yılmaz Güney'le eşinin bir gece klübünde kavga ettiğini yazmıştık

Bu olayın sebebi sonradan anlaşıldı. Meğer Yılmaz Güney'in eşi, çirkin jönün film artisti Nebahat Çehre ile olan ilgisini duymuş, her ikisini başbaşa yakalayıp bir ders vermek istemiş. Fakat Yılmaz Güney, bu olaydan sonra evini terketmiş. Şimdi Yılmaz'la Nebahat Çehre'nin evleneceği söyleniyor. Nebahat Çehre de, Yılmaz Güney'le evleneceğini söylüyor, kendisini bu evliliğe hazırlıyor, ama bir yandan da çeşitli korkular ve endişeler içerisinde. Yılmaz'ın terkettiği eşinden çekindiğini itiraf eden Nebahat Çehre :

«Bana herşey yapabilir. Ödüm kopuyor, sokağa çıkmak istemiyorum. Ya yüzüme kezzap atarsa o zaman ne yaparım ben» diye endişelerini saklamıyor.

Bu arada Güney'in eşi sükûtu tercih ediyor ve :

«Benim de konuşacağım gün gelecek. Hesap sorma zamanı henüz gelmedi» diyor.

Yukarda Yılmaz Güney'i Nebahat Çehre ile çevirdiği bir filmde görüyorsunuz.

RED KİT Mahkemede
BAK HELE YAĞMUR YAĞACAK!
PSSSS
!?!
!?!
!?
!?!
OKEY BED TİKET! LÂNGIRTTA KALABİLİRSİN ANLAŞTIK!
İYİ FİKİR HAKIM'
NASIL? MORUK KABAHATINI ANLADI..
BU ANLAŞMA HOŞUMA GIT-MEDI IHTIYA RIN KAFASINDA BİR ŞEYLER DÖNÜYOR!
BIR KAÇ GÜN SONRA...
GEL RED KİT, BURAYI HAKİKİ BİR MAHKEME MEYHANE YAPALIM!
ARTIK MÜŞTERI BEKLEMEKTEN BAŞKA ÇARE YOK..
33

MÜŞTERİ Mİ DAVA MI ?
TAK TAK TAK
NİÇİN GİRMEDİ ACABA ?!
? ?, ? ?
OYY !
İHTİYARIN BİR ŞEY YAPACAGINI ANLAMIŞTIM.. HA-HA-HAA !
= İLÂN = BURAYA GİREN-1 DEN CEZA ALIRIM İMZA HAKİM
KOCA HAYDUT !
SEN DE HAKİMİN YAPTIĞINI ONA YAPSANA !
İYİ FİKİR !
34

=İLÂN=
Roy Bean da muhakeme olmak yasaktır.
Bet Tiket
Bet tiket
Bet Tiket'le dost olana ben ve ayım nezaret edeceğiz!
Hâkim Roy Bean
ZAVALLI ŞEHİR HALKI, HANGİ HÂKİME GİDECEĞİNİ ŞAŞIRMIŞTI...
...PEK ÇOK KANUN VARDI ARTIK...
HEEY! SİLÂHLI DOLAŞTIĞIN İÇİN CEZA VERECEKSİN!!
?!?
?!?
HEEY! SİLÂHSIZ GEZDİĞİN İÇİN CEZA VERECEKSİN!!
ŞEHRİN BAZI İLERİ GELENLERİ BUNDAN MEMNUN DEĞİLLERDİ...
CENAZE LEVAZIMATI
İKİ HÂKİM OLDUĞUNDAN BERİ MAHKÛMİYET AZALDI... İŞLER FENA!..
BİR ŞEYLER YAPIN! BU BÖYLE YÜRÜMEZ...
HAKLISIN JAKİNTO!..
35

ŞEHIR HALKINA HABER! PEKOS'UN DOĞUSUNDA TOPLANALIM!!
AYNI GECE...
BU HAKİMLERDEN BİRİ GİTMELİ. İKİSİ DÜELO YAPSINLAR!
EVET! EN İYİ DÜELLO TABANCAYLA DIR.
DÜLLO İSKÂMBİLLE OLACAK. POKERDE KAYBEDEN GİDECEK!
...BU KARARIMIZI ROY BEAN VE BET TİKET'E BİLDİRELİM!!
KABUL EDİYORUM! BET TİKET BURADA FAZLALIK!!
GÜZEL BIR FIKIR... LÂNGIRT ŞU MORUKTAN KURTULSUN!!
36

SPOR

İtalyanların Harika çocuğu SANDRINO MAZZOLA

DÜNYA Kupasında bu defa büyük şansı olduğu kabul edilen iki defa Dünya Şampiyonu İtalyan millî takımının en fazla ümit beslediği oyuncu İnter'li Sandrino Mazzola'dır. Son yıllarda birden gelişen İtalyan futbolünde Sihirbaz Antrenör adı verilen Herrara ile onun yö yönelttiği İnter takımının büyük rolü vardır. İki defa Avrupa ve Dünya Kulüpler Şampiyonluğunu kazanan İnter'de de bek Facchetti, soliç İspanyol Suarez ve bilhassa takımın golcüsü Mazzola'nın şampiyonlukta payları çoktur. Mazzola üç yıldanberi daima yükselmektedir ve bugün Avrupanın, Eusebio ile, en iyi forvet elemanı sayılmaktadır.

Mazzola'nın garip bir talihi vardır. Babası Valentino Mazzola, İtalyanın en gözde futbolcularından biriydi, millî takımın ve millî takımın özünü teşkil eden Torino'nun kaptanıydı. Torino, 149 dan önce millî takıma tam 8 oyuncu veriyordu ve o zamanki Torino da İtalyan millî takımı da yenilmez takımlardı. Mazzola iki erkek evlâdının üzerine titrerdi. Bilhassa büyüğü Sandrino futbole de çok maraklıydı ve baba Mazzola oğlunu maskot olarak çoğu defa sahaya da çıkarırdı.

1949 yılında Torino takımı seyahatinden dönüyordu. Torino yakınlarında uçakları Sperga dağı kayalıklarına çarparak parçalandı ve koskoca Torino takımı — tabiî millî takım da — o kazada tarihe karıştı. Öksüz kalan küçük Mazzola'lar binbir meşakkat içinde yetiştirildiler. Baba Mazzola'nın dostlarından bazıları futbole çok meraklı küçüklere futbol dersi de veriyordu ve birgün Sandrino Mazzola öyle bir kabiliyet gösterdi ki 18 yaşında meşhur Inter takımının kadrosuna girdi, iki yıl geçmeden de İtalyan millî takımında babasının yerini aldı. Küçük Mazzola ise ikinci ligden Venezzia takımına girmiş bulunmaktadır. O öğrenimini tamamlayıp doktor olmak aşkında olduğundan kendini ağabeysi kadar futbole fazla ber Venezziada A takımında başarılı maçlar çıkarmaktadır.

Sandrino Mazzola bugün için Avrupanın en gözde futbolcularındandır ve babasının şöhretini daha da yükseltmiştir. Son derecede teknik olan ve forveti sürükleyen Mazzola cin gibi bir oyuncudur da... İtalyan liginde gol kralı olacak kadar gol de çıkarmaktadır. Bugüne kadar İtalyan millî takımında oynadığı 16 maçta 14 gol atarak son yılların en golcüsü olduğunu da göstermiştir. Mükemmel çalımlara ve sıyrılışlara sahiptir, ele avuca sığmamaktadır. İnter takımının temel oyuncusu olan Mazzola'nın bu defa Dünya Kupasında en beğenilen oyuncular arasında yer alacağına muhakkak gözü ile bakılmaktadır.

Baştanbaşa resimli Kahramanlık Dergisi

OGAN

Avrupa'dan getirttiğimiz orijinal resimlerin elimize geç gelmesi yüzünden bir hafta gecikme ile...

7 Şubat 1966 Pazartesi günü çıkıyor

OGAN

Bir KARAOĞLAN Yayınıdır

Basıldığı Yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
?!
TAŞ ATMAKTAN KOLUM YORULDU YAKINA DÜŞÜYOR!
UZAĞA AT RAHAT EDERSİN!
?
BUNUNLA EPEY UZAĞA ATABİLİRİM!
VINN...
WOFFF
CART!
BU İŞ HOŞUMA GİTTİ. GİDİP GELMESİ ON DAKİKA SÜRÜYOR!
TAK!
TEKRAR ATAYIM!
VINNNNNN!
CART!
İSTERSEN ARTIK TAŞ ATMA BOBİ BÖYLE DAHA ÇOK EĞLENİYOR!

OGAN

BAŞTANBAŞA RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Bayilerden Arayınız...
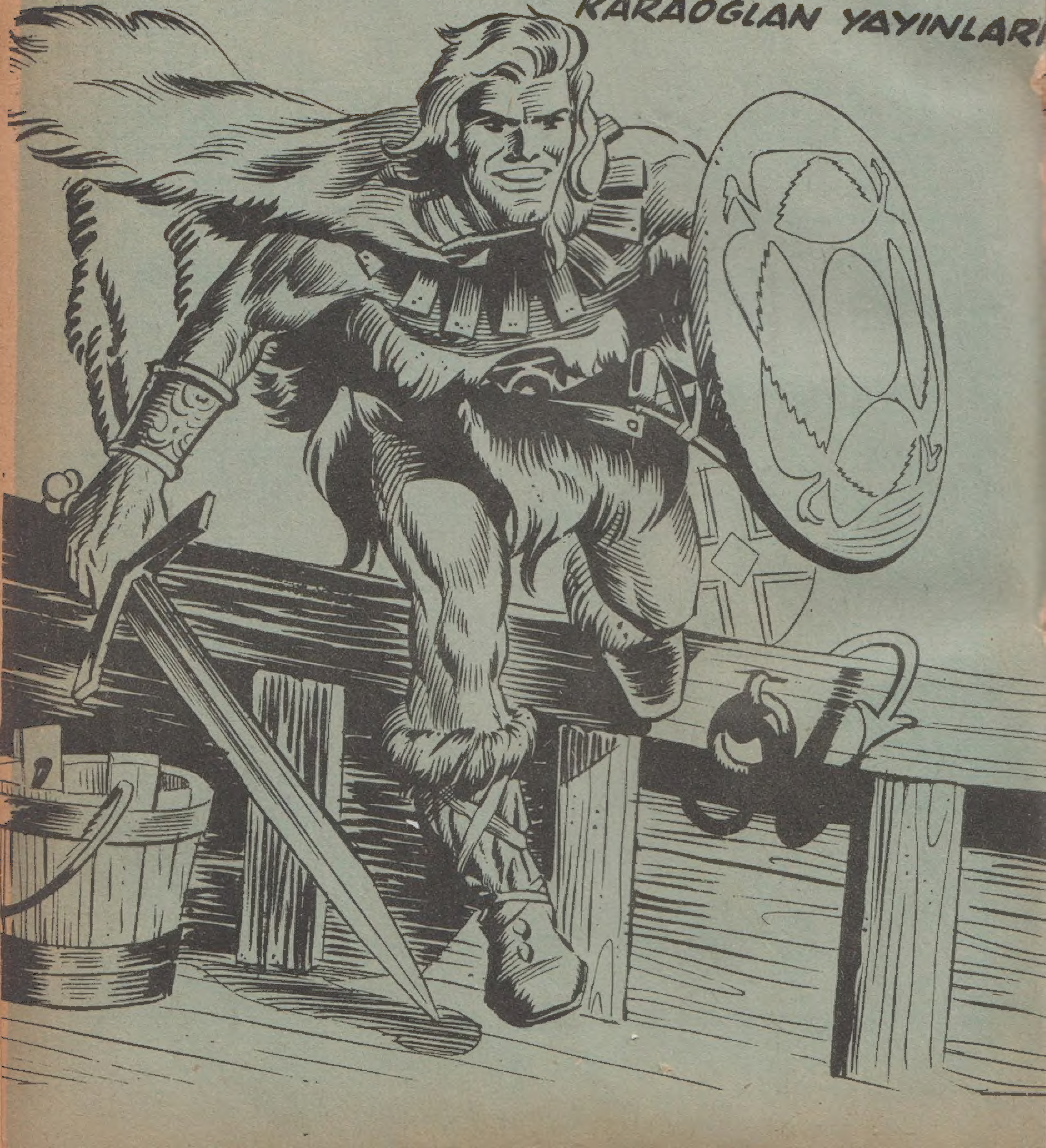
KARAOĞLAN YAYINLARI